
”Vårt femte fakultet”

KORRESPONDANSER

JOSTEIN SVINDLAND

Jeg viser til Geir Jacobsens Brev fra utlandet i Tidsskriftet nr. 19/2000 (1). Artikkelen handler om de oppsamlede erfaringene med oppkjøpsordningen av studieplasser i utlandet. Jeg studerte selv under denne ordningen i to år og føler behov for å komme med noen utfyllende bemerkninger.

I artikkelen utpekes University of Malta som den store syndebukken blant læringsinstitusjonene som hører inn under oppkjøpsordningen: Institusjonen (University of Malta) ble besøkt i forkant og ”gav et så godt inntrykk at den ble oppfattet som tilfredsstillende – og har i ettertid kommet nokså skjevt ut”. Det blir også, noe spydig, bemerket at ”Til og med Malta kan vise til at de har erfaring med å utdanne leger som går nesten fire hundre år tilbake i tid. På den annen side må vi selvsagt ikke la oss imponere og forledes til å sette likhetstegn mellom universitetets alder og kvaliteten på utdanningen”.

Jeg er en av dem som reiste hjem til Norge i fjor høst for å fortsette studiet ved Universitetet i Bergen. Men slett ikke fordi kvaliteten på medisinstudiet ved University of Malta er for dårlig. Snarere tvert imot.

Studiet er meget krevende, med lange dager, svært dyktige forelesere og med høye krav til egeninnsats. Fakultetet arbeider på alle måter hardt for å holde nivået på topp. For eksempel blir alle sensorer hentet fra anerkjente universiteter i Storbritannia for å sikre at kvaliteten holder høy internasjonal standard. Har da ikke University of Malta like stor rett til å påberope seg kvalitet som andre universiteter? Mon tro om det fokuseres like mye på kvalitet ved de medisinske fakultetene i Norge?

Mine erfaringer fra den kliniske undervisningen ved University of Malta strekker seg kun over et par måneder, men er mest positive. Stikkordene her er små studentgrupper, dyktige forelesere og absolutt null kapasitetsproblemer. De fleste studentene som valgte å bli på Malta, klarer seg fortsatt utmerket. Maltesernes forsikringer om at språket ikke ville bli noe problem, stemte riktignok ikke helt, men med gode engelskkunnskaper og et maltesisk ord eller to for å vinne pasientenes fortrolighet er også de fleste språkproblemene overvunnet.

Selv om "University of Malta" muligens lyder mer eksotisk enn f.eks. "University of Leicester", rettferdiggjør det slett ikke noe nedsettende omtale av studiekvaliteten på Malta (og heller ikke noen urettmessig overdreven tro på studiekvaliteten i f.eks. Leicester). Etter det jeg har opplevd på denne eksotiske solskinnsøya i Middelhavet, mener jeg absolutt at myten om et dårlig medisinstudium ved University of Malta må avlives!

LITTERATUR

1. Jacobsen G. Utlandet: "Vårt femte fakultet" Tidsskr Nor Lægeforen 2000; 120: 2326 – 8.

Publisert: 20. september 2000. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.